Ignát Herrmann

český prozaik a žurnalista

* 12. 8. 1854 Horní Mlýn u Chotěboře, + 8. 7. 1935

Narodil se jako třinácté dítě v rodině advokátního písaře, a protože nechtěl studovat na královéhradecké reálce, byl poslán do učení ke kupci do Prahy. Jeho starší bratr, který zde studoval práva, jej uvedl do společnosti spisovatelů a žurnalistů, ale Ignáta stálo ještě mnoho úsilí, než se od kupeckého pultu dostal mezi známé beletristy a novináře.

Veškerá Herrmannova tvůrčí práce byla spjata s časopisy a novinami – Humoristické listy, Paleček, Švanda dudák – kde se orientoval především na typické figurky pražského prostředí, ale spolupracoval také s Národními listy, v nichž vedl soudní rubriku a přispíval do nedělní přílohy pod pseudonymem Ypsilon. Oblíbené “nedělní povídky” pak vydal souborně v knihách Páté přes deváté a Muž bez třináctky.

V Národních listech začal také na pokračování roku 1896 vycházet jeho snad čtenářsky nejúspěšnější román Otec Kondelík a ženich Vejvara a druhý díl Tchán Kondelík a zeť Vejvara. Dobová kritika sice Herrmannovi zazlívala, že glorifikuje české maloměšťáctví, ale zároveň přiznala, že v hlavní postavě vytvořil literární typ – bodrého a pracovitého soukromníka, který je zálibně zahleděn do své prosperity a pohodlí a mírou všeho svého počínání i hranicí svého rozhledu činí rodinný kruh.

Pražskou spodinu, podsvětí i střední vrstvy zachytil Herrmann se svým typickým smyslem pro ironii a grotesknost v dílech Pražské figurky, Drobní lidé, Z pražských zákoutí. Ale nejpronikavěji zasáhl do vývoje české prózy románem U snědeného krámu (1890), který byl ve své době přijat jako první dílo tzv. pražského románu. Řada jeho povídek a románů byla úspěšně zfilmována.